

Jungen maae, saalænge de høre til den staaende Hær, reise ud af Landet uden Krigsministeriets Tilladelse ifølge § 38 i Værnepligtsloven. Underledes forholder det sig med Hensyn til de Søfarende. Disse staae nok i Sørollen, de have der deres Nummer, men derefter kan man ikke indkalde dem, thi deels er dette aldeles vilkaarligt, og deels skeer der idelig Forandring derved, idet de flytte fra det ene District til det andet, fra den ene Landsdeel til den anden. De Søfarende staae ikke i nogen Stamrulle i Marinen, og sem Følge deraf kan Marinen ikke navngive de Personer, der skulle indkaldes; den veed jo ikke engang, hvilke der er hjemme; thi de have jo Lov til at tage Hyre. De, der bedst vide Besked med disse Folk, ere Udskrivningscheferne, thi de kunne i Sørollen see, saavel hvem der er hjemme, som hvem der staaer for Tour til at indkaldes. Det kunde altsaa synes, at Udskrivningschefen igjennem Lægdsbestyrelsen kunde besørge dem indkaldte paa samme Maade, som det skeer med de Landværnepligtige, men der er her den væsentlige Forskjel, at der med Hensyn til de Landværnepligtige finder Control Sted af Troppesbefeligerne, hvorimod her ikke er nogen Control. Det vilde altsaa kunne give Anledning til megen Vilkaarlighed, hvis det overlodes Udskrivningschefen alene at besørge det Fornødne i saa Henseende; jeg mener derfor, at Indkaldelsen bør som hidtil see paa Sessjonen, men ikke paa en Udskrivningssession, men paa en Indkaldelses-session; jeg mener ligeledes, at Sessjonen ikke bør være saa talrig sammensat, som foreslaaet er i Lovudkastet; Sessjonen bør kun bestaae af Amtmanden og Udskrivningschefen, og ved Siden heraf kan det være hensigtsmæssigt, at en Læge er til Assistance, for at undersøge, om Nogen af de Mødende paa Sessjonen have legemlige Feil, som mulig kunne være til Hindrer for, at de blive indkaldte. Spørger man nu, om der da skal indkaldes Alle, som hidtil, fra 18 til 38 Aars Alder, saa svarer jeg dertil, at dette er aldeles overflødig; man skal ikke gjøre Værnebyrden besværligere for de Værnepligtige, end den behøver at være; ligesom Udskrivningscheferne kunne see af deres Ruller, hvem der er hjemme og hvem der staaer for Tour til Indkaldelse, saaledes behøve de jo blot

at tilsiige dem til at møde, som de kunne see, at man rimeligviis vil have Brug for; de behøve aldrig at tilsiige mere end 3 a 4 Aars Mandskab, naturligviis tilsiiges de Yngste og de, som ikke have været til Orlogs før, eller som have de færreste Togter. Naar de nu møde paa Sessjonen, saa udtager man først dem, som melde sig frivilligt, og dernæst tager man dem, som enten slet ikke have gjort noget Togt eller have de færreste Togter; er der flere, som staae lige nær i saa Henseende, maa det afgjøres ved Lodtrækning, hvem der skal indkaldes, og hvem der bliver fri, men ikke ved en saadan Lodtrækning som den, der omtales i Udcastet eller i Værnepligtsloven, men derimod ved en saadan, som omtales i Forordningen 8de Januar 1802 § 29, hvor det hedder: at der lægges paa et Sted saamange Kapsler, som der er Personer; i saamange af disse Kapsler, som svare til det Antal af Folk, der skal udskrives, lægges en Seddel med Paategning af disse Ord: tilfalder at tjene Kongen paa dette Togt, og de øvrige Kapsler blive tomme. Derefter udtækker hver Mand en Kapsel, som da afgjør, om det falder i hans Lod at commanderes eller ikke." Denne Fremgangsmaade er simpel og sikker; den er prøvet, og Folk kjende den, og jeg har aldrig hørt Nogen erklære sig utilfreds med den. For Enhver af dem, der blive indkaldte, holder man Patentet tilbage, og man giver Enhver hans Contrabog, hvori der staaer, naar og hvor han skal møde; paa denne Maade sikker man Marinen at faae de behøvrige Folk. I den nævnte Sønindrullingsforordning af 8de Januar 1802 saavel som ogsaa i den senere for Hertugdømmerne af 17de April 1838 er det bestemt, at der ved Indkaldelsen tillige skal tages adskillige Billighedshensyn, saaledes til den huuslige Stilling, til Udmønstninger, ligeledes skulle Skipperne og Styrsmænd ikke indkaldes uden netop som Skipperne og Styrsmænd. Nu siger man, at dette ikke kan bestaae med den almindelige Værnepligt; men jeg skjønner dog ikke rettere, end at det ligesaa godt kan bestaae med den almindelige Værnepligt som forhen med den særdeles; paa den anden Side vil jeg foreslaae enkelte Modificationer i disse Bestemmelser. Før heed det, at Gifte altid skulle foretrækkes for Ugifte;